

Kaposújlak, 1916. április 29. – Budapest, 2005. január 21.

Tehetősebb paraszti családból származik. A kaposmérői református elemi népiskola hat osztályának elvégzése után a Kaposvári Állami Reálgymnáziumban tanult. 1936–1940-ben a Református Teológia Akadémia hallgatója volt Budapesten, majd tanítói oklevelet szerzett, és jogi tanulmányokat folytatott; 1943-ban államtudományi doktorátust szerzett. A háborús években tábori lelkeszként szolgált helyőrségi kórházakban. 1943–1944-ben a Tájékoztatási Minisztériumban dolgozott. 1945 februárjában belépett a Nemzeti Parasztpártba. 1945. június 24-én az Ideiglenes Nemzetgyűlés Baranya megyei képviselőjévé választották. 1945 áprilisától az NPP dél-dunántúli titkára és a Pécsi Szabad Szó szerkesztője volt. 1946 szeptemberében az NPP vezetősége, mindkét feladatkörét megszüntette. 1945–1947-ig tagja volt a Pécsi Nemzeti Bizottságnak és a város törvényhatósági bizottságnak. 1949-től a Somogy Megyei Levéltárban dolgozott, 1950-től igazgató. 1972-ben a történettudomány kandidátusa lett, 1983-ban a történettudomány doktora fokozatot szerezte meg. 1956. október 31-én a távollétében a Petőfi Párt Ideiglenes Intéző Bizottsága tagjává választották. Tudományos munkássága mellett jelentős közéleti tevékenységet is folytatott. Tagja volt a Hazafias Népfront Országos Tanácsának és Elnökségének. 1988-ban a Veres Péter Társaság elnökségének tagja, a Szárszói Baráti Kör elnöke. 1989-ben az újjászerveződött Magyar Néppárt – Nemzeti Parasztpárt egyik alapítója volt, az országos elnökségbe is beválasztották.